

Albert Hauf

JOAN M. RIBERA LLOPIS (UCM)

jumriber@filol.ucm.es

Els nostres mots són d'agraïment acadèmic i personal al Dr. Albert Hauf. No poden ésser d'altre tipus ni com a deixebles ni com a medievalistes per no haver estat el primer i, malgrat la nostra formació en la Filologia Romànica, no haver fet, més enllà de la continuada pràctica docent de Literatura Catalana a la UCM, més que puntuals incursions de recerca en les lletres medievals. Però sí són ben sincers des de l'experiència del tracte humà, cada vegada que ens hem apropiat a títol personal a Albert Hauf i quan, com a lector en cerca de l'aprenentatge filològic i cultural, ens hem endinsat en les pàgines del seus estudis.

En el primer nivell, l'home i professor avui homenatjat ens ha mostrat ésser particularment sensible a la voluntat i, en el nostre cas, corprenedor amb les bones intencions dels qui hem treballat a favor de la cultura catalana des de fora dels seus dominis històrics; en particular i potser amb qui ho fèiem des de l'espai madrileny, que sempre arrossega components afegits. Moltes gràcies, Albert. Pel que fa a l'altre nivell de trobada, el Dr. Hauf autor ens ha nodrit amb un madurat discurs, fet de fons i d'informació documentals i de meditació assagística, amb una extrema connexió amb les arrels històriques dels estudis filològics i el renovellament projectat sobre el present i el futur del que hauria d'ésser la vida acadèmica, que ara trontolla per tantes vessants.

Si se'ns permet, farem la personal consideració pública quant a les maneres evolucionades de la historiografia assagística del Dr. Hauf; la que, certament, apreciem molt per davant i de manera precursora d'això que se'ns està venent com a novetat o potser com a necessitat actualitzadora o gairebé comercialitzant de les nostres matèries, i que està envaint pertot arreu la nomenclatura dels programes d'estudi: ens referim als anomenats *cultural studies*.

Des de l'humil profit que nosaltres —jo, en particular— hem pogut treure d'una lectura que, Dr. Hauf, li assegurem devota i més enllà del repetit agraïment, quedi palesa l'expressió del plaer que ens ha proporcionat, cada vegada que ens ha passejat, entre història i literatura, pels documents medievals i les ribes mediterrànies orientals o ens ha endinsat en les intencions dels nostres cronistes; per les suggeridores anades i tornades entre espiritualitat i cultura literària i per fer-nos visitar esclatxes colpidores de judicis crítics en Eiximenis,

Canals, Ferrer, Villena o Roig; per haver-nos instal·lat en el cau del compromís de l'estètica llulliana i per fer-nos participar de la presència del rei Artur a Constantinoble o en el seu col·loqui amb Torroella; per submergir-nos, *ai las!*, en «l'Apocalipsi marquès» i fer-nos reviure amb la paròdia i el riure medievals. I encara, com a romanistes fugits cap a la modernitat, quin plaer també les seves advertències sobre les fonts de Casellas, el seu perfil mediterrani de Pla o les seves notes a les notes sobre el civisme fusterià!

Finalment en primera persona, li prego que em permeti dir «mercès, Dotor i Mestre Albert Hauf», i és que, així i d'alguna manera, li podré expressar que també em sento, des de la lectura, deixeble seu. Moltes gràcies.